

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Leo Papa Decimvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Et cum æterna præmia, & æterna supplicia pro merito vitæ iudicandis repromittit, aliis incarnatio, & alia Christi mysteria nobis minimè profuissent, nec resurrectio expectanda foret, ac sancti & iusti miserabiliores essent (iuxta Apostolū) cunctis hominibus. Cumque verum vero minimè contradicat, omnem assertionem veritati illuminatæ fidei contrariam, omnino falsam esse diffinimus, & vt aliter dogmatizare non liceat, districtus inhibemus: Omnesque huiusmodi erroris assertionibus inherentes, veluti damnatissimas hæreses seminantes, per omnia vt detestabiles, & abominabiles hæreticos, & infideles, Catholicam fidem labefactantes vitandos, & puniendos fore decernimus.

1. Cor. 15.

Insuper omnibus & singulis Philosophis in vniuersitatibus studiorum generalium, & alibi publicè legentibus, districtè præcipiendo mandamus, vt cum Philosophorum principia, aut conclusiones: in quibus à recta fide deuiare noscuntur, auditoribus suis legerint, seu explanauerint, quale hoc est de animæ mortalitate, aut vnitæte, & mundi æternitate, ac alia huiusmodi, teneantur eisdem veritatem religionis Christianæ omni conatu manifestam facere, & persuadendo pro posse docere, ac omni studio, huiusmodi philosophorum argumenta, cum omnia solubilia existant, pro viribus excludere atque resoluerè. Et cum non sufficiat aliquando tribulorum radices præscindere, nisi & ne iterum pullulent, funditusuellere, ac eorum semina, originaleque causas, vnde facile oriuntur, remouere, cum præcipuè humanæ Philosophiæ studia diuturniora, quam Deus secundum verbum Apostoli enacauit, & stultam fecit, absque diuinæ sapientiæ condimento, & quæ sine reuelatæ veritatis lumine in errorem quandoque magis inducunt, quàm in veritatis elucidationem: ad tollendam omnem in præmissis errandi occasionem, hac salutari constitutione ordinamus, & statuimus, ne quisquam de cetero in sacris ordinibus constitutus secularis vel regularis, aut aliàs ad illos à iure arctatus in studijs generalibus, vel abbi publice audiendo, philosophiæ aut poësis studijs vltra quinquennium post grammaticam & dialecticam, sine aliquo studio Theologiæ aut iuris Pontificij incumbat. Verum dicto exacto quinquennio, si illis studijs insudare voluerit, liberum sit ei, dum tamen simul aut seorsum aut Theologiæ, aut sacris canonibus operam nauauerit, vt in his sanctis & vtilibus professionibus Sacerdotes Domini inueniant vnde infectas philosophiæ & poësis radices purgare & sanare valeant. Et hos canones per ordinarios locorum vbi generalia studia vigent, & rectores vniuersitatis eorundem studiorum singulis annis in principio studij, in virtute sanctæ obedientiæ publicari mandamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ damnationis, reprobationis, diffinitionis, inhibitionis, decreti, ordinationis, statuti & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc attentate præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursurum. Dat. Romæ in publica sessione, in Lateranen. sacrosancta basilica solenniter celebrata, anno Incarnationis Dominicæ milleesimo quingentesimo tertio decimo, xij, Calen. Ianuarij, Pontificatus nostri Anno primo.

1. Cor. 1. 8.

1. Cor. 1. 8.

L E O P A P A D E C I M V S .

Nemo in vrbe Roma libros imprimat, nisi prius vicarius Pape, & sacri palatii Magister approbaverint. neque extra urbem, nisi fuerint examinati per viros habentes peritiam libri ab Episcopo, ac Inquisitore deputatos, qui manu propria subscriptionem approbationis apponant: qui contrafecerit, libros amittat, qui comburantur, & excommunicationis sententia innodatus existat.

Edita anno Domini 1515.
Ex concilio Lateranensi sub Leone X. scilicet, 10.

EO Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam, sacro approbante Concilio.

INTER sollicitudines nostris humeris incumbentes, perpetui curâ reuoluimus, vt errantes in viam veritatis reducere, ipsosque lucrifacere Deo (sua nobis cooperante gratia) valeamus. Hoc est quod profecto desideranter exquirimus, ad id nostræ mentis sedulo destinamus effectum, ac circa illud studiosa diligentia vigilamus. Sane licet litterarum peritiam per librorum lectionem possit faciliter obineri, ac ars imprimendi libros temporibus postisimum nostris, diuino fauente numine, inuenta, seu aucta & perpolita, plurima mortalibus attulerit commoda, cum parua impensa copia librorum maxima habeatur, quibus ingenia ad litterarum studia percommode exerceri, & vici eruditi in omni linguarum genere, præsertim autem Catholici, quibus sanctam Romanam Ecclesiam abundare affectamus, facile euadere possunt, qui etiam infideles sciunt, & valeant sacris institutis instruere, fideliumque collegio per doctrinam Christianæ fidei salubriter aggregare: quia tamen multorum querela nostrorum, & Sedis Apostolicæ pulsauit aurium, quod nonnulli huius artis imprimendi magistri, in diuersis mundi partibus libros, tam Græcæ, Hebræicæ, Arabicæ & Chaldææ linguarum in Latinum translato, quam alios Latino ac vulgari sermone editos, errores etiam in fide ac perniciosæ dogmata etiam religioni Christianæ contraria, ac contra famam personarum etiam dignitate fulgentium continentes, impiternè ad publicè vendere præsumunt, ex quorum lectura non solum legentes non edificantur, sed in maximos porjus, tam in fide, quàm in vita & moribus prolabantur, errores, vnde varia sæpe scandala (propterea experientia rerum magistra docuit) exorta fuerunt, & maiora in dies exoriri formidantur.

Nos

A Nos itaque ne id, quod ad DEI gloriam & fidei augmentum, ac bonarum artium propagationem salubriter est inuentum, in contrarium conuertatur, ac Christi fidelium saluti detrimentum pariat, super librorum impressione curam nostram habendam fore duximus, ne de cætero cum bonis semini- bus spinæ coalescant, vel medicinis venena intermiscuantur. Volentes igitur de opportuno super his remedio prouidere, hoc sacro approbante Concilio, vt negotium impressionis ꝑ librorum huius- modi eò prosperetur felicius, quò deinceps indago solertior diligentius & cautius adhibeatur, statui- mus & ordinamus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus nullus librum aliquem, seu aliam quamcumque scripturam, tam in Vrbe nostra, quàm alijs quibusuis ciuitatibus & diocæsisbus impri- mere, seu imprimi facere præsumat, nisi prius in Vrbe per Vicarium nostrum, & sacri palatij Magi- strum, in alijs vero ciuitatibus & diocæsisbus per Episcopum, vel alium habentem peritam scientiæ, libri, seu scripturæ huiusmodi imprimendæ ab eodẽ Episcopo ad id deputandum, ac inquisitorem hæreticæ prauitatis ciuitatis siue diocæsis, in quibus librorum impressio huiusmodi fiet, diligenter examinentur, & per eorum manu propria subscriptionem, sub excommunicationis sententia gratis, & sine dilatione imponendam, approbentur. Qui autem fecus præsumperit, vltra librorum impres- sionem, & illorum publicam combustionem, ac centum ducatorum fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe sine spe remissionis solutionem, ac anni continui exercitij impressionis suspen- sionem, excommunicationis sententia innodatus existat, ac demum iograuescente contumacia taliter per Episcopum suum, vel Vicarium nostrum respectiue per omnia iuris remedia castigeretur, quòd alijs eius exemplo similia minime attentare præsumant.

† Vide Conci- lium Tridenti- num sessio. 4.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipot- entis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum, *in nobis illi dicitur*
Dat. Romæ in publica sessione, in Lateranen. sacrosancta basilica solemniter celebrata, anno incar- nationis Dominicæ millesimo, quingentesimo decimoquinto, quarto Nonas Maij, Pontificatus no- stri anno tertio.

C LEO PAPA DECIMVS.

Nemo audeat prædicare nisi à superiore prius fuerit approbatus. prædicatores Euangelium expli- cent iuxta sanctorum Patrum interpretationes. tempus futurorum, aut Antichristi temere non præsi- gant. vanas reuelationes non dominifcantur. virtutes commendent, vitia detestentur. Episcopos, & alios superi ores publice coram populo incaute non reprehendant, aut mordeant. nemo inspirationes sibi factas prius prædicet, quàm Romanus Pontifex, aut Episcopus approbarit. qui contrafecerit, excom- municationem incurrit, & officium prædicationis perpetuo amittit.

D EO Episcopus seruus seruatorum Dei, ad perpetuam rei memotiam, sacro approbante Concilio.

Edita anno Do- mini 1516. Ex Concilio La- teranenſi sub Leone x. sessio. 11.

S V P E R N Æ maiestatis præsidio, per cuius ineffabilem prouidentiam celestia simul & terrena diriguntur, super gregem Dominicum nobis cõmissum, speculatoris officium (quantũ imbecilli- tati nostræ conceditur) exercentes, totaq; mente nobiscum reuoluẽtes, inter alia cõplura & magna ad nos pertinere, vt munus prædicationis, quod in ecclesia Dei præcipuum, ac pernecessarium, magniq; fru- ctus atq; vtilitatis, dũmodo recte & ex sincera charitate erga Deũ & proximũ præceptiq; & exemplis sanctorum patrum, qui hæc profitentes cum fidei fundatione & propagatione plurimum Ecclesiæ cõ- tulerunt, exercèatur: quippe quod redemptor noster primus fecit, & docuit, & eius præcepto & imita- tione duodenus ille Apostolorum numerus, quasi totidem cœli, Dei veri gloriam enarrantes per or- bem terrarum, vniuersum genus humanum, quod sub peccati iugo vetusta seruitute continebatur, sen- sim ab eorũ tenebris educentes, & ad perpetuæ salutis lucem excitantes, verbum ipsum in omnem terram, & in fine orbis terræ, tum ipsi prius, tum deinde sui successores, longe lateque propagauerunt, altissimeq; fundarunt, vt qui nunc tantum subeunt onus, meminisse debeant, creberrimeq; secum re- uoluere, præter auctoris ipsius, ac fundatoris Iesu Christi piensissimi redemptoris, Petri etiam & Pau- li cæretorumque Apostolorum & Domini discipulorum se vices, quo ad hoc officium, subire, ac susti- nere. Sane fide dignorũ relatione percepimus, quòd nonnulli prædicatores nostris temporibus (quod dolenter referimus) non attendentes, se eorum, quos diximus, & insuper sanctorum Ecclesiæ Docto- rum, aliorumque sacram Theologiam profitentium, qui assistendo iugiter Christianis, ac se falsis pro- phetis rectam fidem subuertere annitentibus opposentes, Ecclesiam militantem illasam prius, per se talem eam esse manifestarunt, officium exercere, & non nisi vtilia concurrenti eorum sermonibus populo ad vitiorum extirpationem, virtutum laudem, animatum denique salutem fidelium, meditan- da & perficienda debere assumere: multa tamen & varia contra institutiones & exempla, quæ dixi- mus, quandoque etiam scandalosa populis prædicare, quod mentem certe nostram mirum in mo- dum commouit, dum nobiscum ipsi mente volumus, quòd illi officij immemores sui, in suis sermo- nibus non ad vtilitatem audientium, sed ad suam potius ostentationem laborantes, vanis quorum- dam auribus blandiuntur, qui ad hoc iam deuenisse apparent, vt verificetur dictum Apostoli ad Tri- motheum

Plalm. 18.
Quo tempore publicatum est edictum hoc, coeperat iam tum Lutherus, qui Germaniæ suis prædigijs demeruit, vi- rus sum, dif- fundere, quã- quam non cer- tum an adeo, et singularis iam tũ Romæ eius notitia esset. 2. Timot. 4.

F † motheum